

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

92

Szerző: (n. b.)

Cím: Jubilál az Erzsébet kilátó

Hely: Glück Frigyes

Idő: "1935"

Forrás: Magyar Hirlap

Személy

Helyszám

Bp. (Hely)

1935 szept. 15. (Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Jubilál az Erzsébet-kilátó

Portré egy kedves öregúrról, akinek rajongása hívta életre a jánoshegyi Erzsébet-kilátót

Jubilál a jánoshegyi Erzsébet-kilátó.

Ez a jubileum felidézi egy kedves öreg úr emlékét, akit Budapesten mindenki ismert és aki Budapesten mindenkit ismert. Glück Frigyes tulajdonképpen „egyszerű hotelier” volt — a Pannónia-szálló tulajdonosa —, de lelkesedésének és rajongásának nagyon sokat köszönhet ez a város. Halálakor — néhány év előtt halt meg — a napisajtó, mintha csak összebeszélt volna, egyhangúan „Budapest szerelmese” jelzővel illette a 73 éves öreg urat és bizonyos, hogy Budapest felnevelésében neki is igen nagyrésze volt.

Többek között az ő alapítása a jubiláló Erzsébet-kilátó is. Rengeteget áldozott jótékonysági célokra, de semmire sem volt olyan büszke, mint erre az alapítására. Mint a Budapesti Vendéglős és Szállodás partestület elnöke, hatalmas akciót indított a kilátó költségeinek előteremtésére. A költségekhez maga is tekintélyes összeggel járult hozzá és az ő példátlan lelkesedésének köszönhető, hogy a szállodások és vendéglősök adományaiból 1910 szeptember 8-án elavatták a kilátót Budapest legmagasabb pontján.

Látogatás a jubiléusnál

A jubiléus felkerestük, hogy néhány negyven percet töltsünk erkélyein és átadjuk önkívánságainkat.

Alattunk terül el a város, amelynek panorámáját már egyenesen valószínűtlenül hat. A táj fölött az őszi koradélutáni órákban halvány ködfátyol lebeg, ami az egész képek valami pasztellszerű tónust ad. A földzinten Erzsébet királynő mellszobrát a jubileum alkalmából mezei virágokkal díszítették a turisták.

Egy öreg altiszt „örzi” a tornyot. Azt kérdezzük tőle, ismerte-e Glück Frigyeset.

— Hogyne — bólogat. — Gyakran reggelizett itt, úgy tavasz tájban, amikor már melegebb volt az idő. Néha ebédre is idehívta a barátait. Mindig marhahús volt ebédre és a Pannoniából hozták. Bárczy István, Bódy Tivadar meg Heltai Ferenc voltak a leggyakoribb vendégei.

— Sok külföldi jön ide?

— Elég sok — feleli. — Aztán gúkkerezik, a várost és mindenféle nyelven mondják, hogy csodálatos. Hogy nagyszerű. Némelyik még akar elmenni.

— Jönnek pestiek is?

— Inkább csak a szerelmesek. Nem unják meg órák hosszat csókolózni. De az még csak a jobbik eset. Van olyan mafla is, aki csak a leány kezét fogja és bámészkodik. Szeretik ezt a helyet nagyon. Tudja Isten, mi a csudát tudnak annyit bámulni rajta.

Az öregnek nincs érzéke a szerelem és még kevésbé a panoráma iránt.

A terített asztal szerelmese

Glück Frigyes, aki a kilátót életre hívta, rajongott Budapestért és túlzás nélkül mondhatjuk, hogy idegenforgalmi propagandánk úttörője volt. Ebben az emberben sajtósági módon egyesült az európai a joviális maggyarral. Mint hotelier, egyike volt a legkiválóbb szakembereknek, bejárta a világ minden nagy metropolisát és Amerikában is tanulmányozta a hotelszakmát. Ő építette az első liftet Budapesten a Pannónia-szállóban és gyakran emlegette, hogy az első ember, aki szállodája liftjét használta, Jenő főherceg volt.

Híres volt gyűjtőszendélyéről. Ez a szendély oly sokirányú volt, hogy már szinte érthetetlen. Egyformán érdeklődött antik kínai vázák, rézmetszetek, fegyverek, szakácskönyvek, rovarok iránt. Kamea-gyűjteménye híres volt az egész országban. Az igazán elfoglalt emberek közé tartozott, állandóan valami motor hajította. Rengeteg tisztséget

viselt. A Svábhegyi Egyesület, a Szegénygyermek Kórház Egyesülete, a Budapest Barátainak Szövetsége, mind-mind lefoglalta idejét, amellet, hogy a hotelszakmában évtizedekig vezető szerepet játszott. Népszerűsége egyik titka a kedély, meleg emberszeretet, a mások ügyei iránt való érdeklődés és elpusztíthatatlan derű, amely sugárzott ebből az emberből.

Volt egy gyöngéje — ha ugyan gyöngeségnek nevezhetjük —, szerette a szépen terített asztalt és hihetetlenül lelkesedett egy-egy új ételkompozícióért. Vacsorái, amelyekre gyakran hívott meg politikusokat, újságírókat, művészeket, híresek voltak a városban. Glück Frigyes szerette vendégeit meglepni valami ételújdonsággal. A gyomoráról, az emberi szervezet e kényes kazánjáról lírai hangon tudott beszélni.

Aki Lucullus receptjeit csináltatta meg

A gasztronómia iránti rajongását semmi sem jellemzi jobban, mint hogy ő adta ki saját költségén Brillat-Savarin híres könyvét, Az ízlés fiziológiáját, amelynek lefordításával nem kisebb író, mint Ambrus Zoltánt bízott meg.

Ugyanilyen szenvedélyes szeretettel gyűjtötte a szakácskönyveket. Szakácskönyvgyűjteménye valószínűleg párját ritkítja az egész világon. E gyűjtemény leghíresebb da-

rabja egy, az V. századból ránkmaradt, latinnyelvű szakácskönyv, amelynek csupán még egy példánya van és azt a vatikáni könyvtárban őrzik. Volt egy régi hébernyelvű szakácskönyve is, amelyért híres műgyűjtők már vagyonokat ajánlottak fel, de nem volt a pénz az a pénz, amelyért megvált volna tőle. Gyakori kedves ötlete volt, hogy a *Pannonia főszakácsával* többszáz éves recepteket készíttetett el és azokat szolgálta fel barátainak.

Egy alkalommal is több kedves barátját látta vendégül vacsorára. Az inas ezüst tálcán szürkéssárga pástétomot szolgáltat fel, amelynek azonban mérsékelt sikere volt az uraknál.

— Túlságosan fűszeres — mondotta Bárczy István, Budapest híres polgármestere. — Egészen ismeretlen fűszerek vannak benne.

— Azt elhiszem, barátom — mondta diadalmasan *Glück Frigyes* —, *Lucullus* egy régi receptjét csináltattam meg.

Élete utolsó heteiben sokat gyöngékedett influenza kínozta. Május közepétáján felkel betegágyából, melegen felöltözködött és autóba ült. Elvitette magát az Erzsébet kilátóhoz és tíz percig ült a kőpadon.

— Ez a mi városunk — mondta elhaláshangon. — Fáj, hogy nem láthatom többé . .

Mire hazaért, már negyven fokra szökött fel a láza. Másnap délben meghalt. Halála előtt még egyszer látni akarta a kilátót és ezért az út valószínűleg jó néhány héttel megrövidítette életét.

(n. b.)